

Különlék: Helyben és postán küldés. Egy évre... Pól évre... Negyed évre...

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponta, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Egy hasznos politizáló... Hirdetési díj... Hirdetési díj...

Különlék: Helyben és postán küldés. Egy évre... Pól évre... Negyed évre...

Népek és szuronyok.

Fegyveres erő akadályozta meg Veszprémben a függetlenségi párti választók gyűlését. Csendőrség vonult ki felütött szuronyokkal...

Ezt nevezik nálunk alkotmányos szabadságnak. Ennek a gyalázatos erőszakoskodásnak a szebbik neve: gyűlékezési szabadság.

Nem új és nem meglepő a veszprémi eset. Ugyanez történik mindenütt, ahol a kormány hivatalos kortesei vakmerőbbek, semmint törvénytisztelők.

Az általános választások idején szinte mindennapos volt az a kedélyes egyenlőség, szerte az országban, hogy a kormánypárti választók dobzódtak a korcsokban ingyen bor mellett, gyűlékeztek, ahol és a mikor nekik tetszett, az ellenzéki polgárokat pedig következetesen szét-szórta hirdetői és szabályosan bejelentett gyűléseikről az alispán, a főszolgabíró vagy más kisebb hatalmasság önkénye.

Megtörtént ez, többek közt Csongrádon, Mindszenten és Horgoson. És hogy csak egy helyen lett a hivatalos erőszakoskodásnak véres kimenetele, — nem pedig mind a három községben, ezért a józan, békés magyar népet illeti dicséret és a vezető férfiakat, kik inkább a pártérdekeket kockáztatják, semhogy veszélynek tegyék ki a népet.

A vezetőik érdeme volt Veszprémben is, hogy a legvégös utasításokkal ellátott csendőrség nem lőtt a nép közé. Megtette volna, mihelyt jogához ragaszkodik a nép. Megtette volna, mert úgy szólt az utasítás. A polgármester és az alispán úgy akarják, hogy inkább lövésekkel némissak el a népet, semhogy meghallja az ország helyzetéről az igazat.

Másképp rem magyarázható a veszprémi hatóságai személyek durva és vakmerő törvényszegése. — A gyűlés idején be volt jelen és a rendezők megtartották minden szabályt és a szerint a gyűlékezést megakadályozására semmi elfogadható ok, sőt még csak ürügy sem kínálkozott.

De lett volna bár szabályellenes a gyűlés bejelentése, vajjon oly végtelen súlyos sérelme ered-e ebből a közér-

deknek vagy közbátorságnak, hogy mindjárt zsandárokkal kelljen kivonulni és fölidézni annak az esélyét, hogy egy tömeg becsületet embert és jó hazafit halomra lövöldözzenek az alispán kegyetlen utasításával ellátott csendőrök?

Ugron Gábor, a függetlenségi párt nevében, súlyos megtorlását követeli a kormánytól ennek a szégyenletes, vakmerő tulkapásnak, mely gyaláztatára válik a hatalmas szabadelvű pártnak is, ha a tulkapó tisztviselőknek menekvést engedve, úgy tüntetik föl a dolgot, mintha ez a párt már csak puskák és szuronyok segítségével bír megtartani egy kerületet.

A megtorlás elől nem lehet ez esetben helye a kitérésnek, mert Vég-helyi alispán egész ezimuzással dobtá oda azoknak a képviselőknek, kik felelősségre vontak, hogy: „itt nem az a kérdés: törvény-e vagy nem törvény, hanem az, hogy a függetlenségi párt ne győzzön.”

Joggal kíváncsi rá a közönség, mit fog tenni a belügyminiszter és kormány, melynek tanácsában napirendre kell hogy vétezzék.

Majd megváltik most, mennyire tudja megóvni a köztisztességet és a politikai türelmességet az a kormány, mely tel torokkal kiáltja, hogy jobb, becsületesebb az előbbi regiménél.

Majd megváltik most, mennyire érvényesül a minisztertanácsban Szilágyi Dezső igazságügyminiszter szava, aki még nem is oly régen a megbotráncokozás hangján ítélte el a választási visszaéléseket.

A veszprémi botrány, mint mi értesülünk, a képviselőház őszi ülészakánának elején szóba kerül, s pártunk a legerélyesebb akcióit indítja meg a kormány ellen.

És ha ebben az akcióban Szapáry a Tisza sorsára jut — azt tulajdonítsa annak, hogy a ki Tisza politikáját így folytatja — annak a sorsa sem lehet külön a Tiszaénál.

Balföldi hírek. Thurn-Taxis Albert herceg, Margit főhercegnő vőlegénye vasárnap Alcsutra érkezett, honnan a főhercegi családdal egyidejűleg a fővárosba utazott. — Erdélyrészi pártgyűlés. A kolozsvári függetlenségi párt ütező bizottsága megkezdte a nagy pártgyűlésre vonatkozó

előkészületeit. Csikmegeye függetlenségi és 48-as pártja már gyűlést tartott vasárnap és szükségesnek látta, hogy erdélyrészi pártgyűlés hívassek egybe Kolozsvárra, és ennek keresztülvételére Ugron Gábor képviselőt kérte fel. — Biró sági végrehajtók országos értekezlete lesz e hó 26-ikán d. e. 10 órakor Budapesten az újvárosi közgyűlési teremben. Az értekezleten az összes törvényszéki területek küldötteiként 80 bírósági végrehajtó lesz jelen, kik „helyzetük javításának égető szükségéről” fognak tanácskozni.

Külföldi hírek. Milán király és a szerb kormány. A bécsi szerb katonai attaché, Milanovic ezredes, a szerb kormány szolgálatára küldte, mivel Milán király bizalmas emberei közé tartozott. — Kilen c z s z á z h á z e l p u s z t u l á s a. Konstantinápolyból jelenti egy távirat: Stambulban egy farkatárban tűz ütött ki, mely más rakományokra is elharapódzott, úgy hogy a környékből csakhamar 900 ház lángokban állott. Az urakodó szelvény meggátolta a mentési munkálatokat. — Felfedezett város. Pola és Erado közt, az isztriai partok közelében kerestek már régóta a Kr. u. 579—679 évvel tengerbe süllyedt Cirsa római város nyomait. A feltéves most valóban bizonyult, mert dr. Hilber Vinace — a halászok mondták után elindulva — egy helyen alámerült a tengerbe s a fenékre házak s egész utcák romaira akadtak; több mint vizeszűz, hogy az eltűnt Cirsa-hoz tartoztak. Hilber be is nyújtotta erre vonatkozó jelentését a bécsi tudományos akademiához. — Sándor király és Milán király a vizsgák után a táborba mennek, hol hosszabb ideig maradnak. — A k o l e r a Spanyolországban megindult, sőt Portugáliában is kiütött. — A berlini lövész-ünnepély f. hó 14-én bucsu-lakomával véget ért. — Megcáfolt hírek. Bulgáriából koholmányok jelentik ki a Ferdinánd fejedelem lemondásáról és a Stambul elleni merénylőről terjesztett híreket. — A budapesti szerb főkononul Belgrad, jul. 14. Steics budapesti főkononulnak szófiai diplomáciai ügynöknek, Krisztics szaloniki főkononulnak budapesti főkononulnak, Ljotics miniszteri titkarnak szaloniki főkononulnak és végül Petkovic volt szófiai ügyvivőnek a petervári követés titkárává történt kinevezését ma írták alá. — A csehországi nyelvhaború, melyet az ország cseh és német lakossága annyira elkeseredéssel folytat, már a temetők nyugalmát sem kíméli. Dux csehországi város polgármestere, bizonyos Franzel, annyira ment, hogy egyszerűen eltűnt a cseh nyelvű feliratokkal ellátott sírlelkéket. A duxi cseh nyelvű elemi iskola igazgatójának, negyszeri keres után sem engedtek meg, hogy eihalt nővérének hamvai fölé cseh felirattal ellátott emléket emeljen, emellogva a sírkövet felirat nélkül állította fel. A polgármester — a halott hozzátartozóinak tudta nélkül — a sírkövetről egyszerűen eltávolítja a cseh feliratokat.

Tallózás. (A politikus regényirő. — Az ezüst-király. — Van-e örök? — Tisza K. vad alatt. — A gyors hajítás oka. — Bekics Gusztáv. — A zászlós urak. — A veszprémi botrány.)

Hogy megtéved néha a legnagyobb szellem is!

Jókából, a világhírű regényirőből, ki mint regényirő méltó büszkesége nemzetének, kitor a m a m e l u k s á g még akkor is, ha regényt ír.

Sajnálatos jelenség ez! A nagy regényirő megfélekedik arról, hogy ő neki tulajdonképpen regényt kellene írni, s e helyett ir politikai vedelmet Tisza Kálmán és az ő rendszere mellett!

Ugy látszik, hogy ha Jókai csillagászati kézi könyvet írna, még abból se maradhatna ki — a Tisza Kálmán dicsőítése!

A „Nemzet” tárczájában új regényt kezdett Jókai.

Ez az éppen, a miről szólan akarunk. A regényben valami amerikai ezüst-királyról van szó, kivel az író (ki a regényben első személyben beszél) a magyar közviszonyokról eszmecserebe bocsátkozik.

Az ezüst-király nagy jártasságot tanusit Magyarország viszonyainak ismerésében. (Ki is sul róla később, hogy valamikor — de csak egy napig — magyar orsz. képviselő volt; — ez azonban nem tartozik ide.) Az ezüst-király — írja Jókai — „nagy bűnűlője volt A u d r á s s y Gyulának, föltétlenül helyeselte annak boszniai politikáját; nagy eredményeket várt Tisza Kálmántól s komolyan sajnálta Apponyi Albert grófnak az ellenzékhez való csatlakozását; beszélt K o s s u t h r ó l is e f ü g g e t l e n s é g i p á r t r ó l: azt a nézetet fejte ki, hogy ez a párt egészen a cseljával ellenkező irányban működik, s hogy első feladata Magyarországnak a jó pénzügyi helyzet, mert a nélkül nincs független állam a világon.”

Ime, Jókai regényeibe, hogy bele-játszik — a politikai pártállás! Ettől elvakítva, észre se vette, hogy mily abszurdumot mond az ezüst-királyal. Mert ha az ezüst-király azt hangsúlyozza, hogy Magyarországnak első feladata a jó pénzügyi helyzet: akkor hogy helyeselheti a boszniai politikát, mely a magyar pénzügyi helyzetet földulta?

A mit Kossuthról és a függetlenségi párt-ról mond az ezüst-királyal, az is a legnagyobb abszurdumok közé tartozik. Mert a

Ez itt Isola Bella! — mondá Eliz. — Im' a Lago Maggiore!

Nem tudtam rá mit felelni s csak egy nagyot lélegzettem.

A nő hang folyton erősebben, tisztán csevegve, — ellenállhatlan erővel ragadott magához.

Látni akartam a nő arcát, ki hangjával az éjt megvarázsolta.

Most épp az ablak előtt voltunk. Pompéji izséssel rendezett terem közepén, mely inkább valami ókori muzeumhoz mint divatos szalonhoz hasonlított — körülülszítve görög eredetű kepekkel, auriat szobrokkal, ritka növényekkel s tarka viragszőnyegekkkel, miket két kristály harangból ömlő gyöngye fény világított be, ült egy fiatal hölgy a zongora előtt.

Fejét kecsesen hátra hajtva, szempilláit kissé leéjtve, énekelt analogva egy itáliai dalt. — Énekeit es mosolygott. Mosolygott — és a halvány illatozó füstfelleg az, mely a három lábú antik érczfüstőlőből szállott fel, ott a leander lombok között a szegletben álló Praxiteles által vésett Faun fiatal és kecses mint e nő, elkenyézettve és vágyakozva mint ő, — visszamosolyogott látszott reá.

A szép nő egyedül volt.

E hang s ez illatától, ennyi szépségtől elbájolva, elragadtatva az éj pompájától, lel-kem mélyéig meghatva e szünpáratató virágyos tájtól, idegen élettől, — felelve mindent, felelve Elizt, különös kalandjáról, — már az ablakhoz akartam lépni megszólítani őt.

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

Viziók.

Írta: Turgenjeff Iván. Fordította: Publik Ernő. (Folytatás.)

Milyen cikornyás! Ah! nem hid lesz az, most vettem észre csak, hanem a régi víz vezetek. Hiszen ez a római Champagne szeantelt foljole, ott lenn meg az albai hegyek sötétlenek, ormain és a vízvezetek ivezetéin csilámlik az épp felkelő hold sugára.

Most ismét magasra szálltak fel, egy egyszerű rom sötétletű szemeknél, sirmelék, palota, avagy valami gyógyfürdő volt-e századokkal ezelőtt, ki tudta volna azt megmondani?

A sötét levelű borostyán úgy befutotta a romokat, mintha csak elakarta volna rejtegetni a kíváncsi szem elől, az ivezetek közt egy helyen egy omladozó terem sötét nyílása tárogott. Az apró, egymásba szögellő kövek, melyekről a márvány dísz reg hullava elporladozott, — penész-szagot terjesztettek magokból.

„Itt! — mondá Eliz felemelve kezét — kiánsd háronsz r erősen valamelyik híres romainak a nevét!”

Mi fog akkor történi?

Majd meg fogod látni!

Pillanatil haboztam, azután belekiáltottam a messzeségbe: „Divus Cajus Julius Caesar! Divus Cajus Julius Caesar! végre harmadszor is hosszan nyujtva e szót: C a e s a r!”

XIII.

S íme mi történt? Tán hirtelen le sem tudám festeni. Alig hangzott el a kiáltás, mikor egyszerre csak tompa távoli szüntelen taps és barsona hang ütötte meg füleimet.

Mire ott lenn a szédítő mélyben egy irtóztató nagy embertömeg kezdett feltűnni s összevissza gomolyogni, halkán mint az alomban, vagy mintha a hangok egy ezredéves álvás után tompán törnének ki a mellkasból, kiáltott egyik a másiknak valamit.

Szél támadt s a romok fölé sötétség borult — Most úgy rémlett, mintha arnyak suhanának el előttem, myriád arnyak, alakok, hegyes csucos sisakban, lándzsákkal.

Csakhamar kivilágított a hold, a sisakok és lándzsákon kék szikrák csillogtak s előtűnt az óriási kavargó ember tömeg, e borzasztó hadtest, mely lökdöste, taszigálta egymást, nyomult s folyton növekedve csődült. Óriási erő, mely a világot sarkából kiforgatni képes lett volna, de egyetlen alak sem volt érthető, felismerhető.

Hirtelen mintha csak borzalom szállta volna meg az egész tömeget, úgy tödült, huzódott hátra óriási hullámként.

Caesar, Caesar venit! kiáltott ezer torok; úgy hallatszott, mintha hirtelen zivatar jöttére leizzzen az erdő.

Egy tompa moraj keletkezett, a romok közül egy halvány, komoly, babékosorus fej lesütött szempillákkal tánt elő — az Imperator feje.

Nincs emberi szó, mely kitudná fejteni azt a megindulást, mely e pillanatban elfogott. Azt hittem, hogy azon pillanatban, mikor azok a lesütött pillás s halvány ajkak megnyílnak, nekem is halva kell összerogynom.

XIV.

Eliz! — kiáltám. — Nem akarom... nem birom... el e borzadályos helyről! Csak el jauen!

Nyulszívű! — susogó ő s mi ellebben-tünk. — A léziók tompa moraja eihalt a homályos mélységben.

No ne nyugtalanodjál már! — mondá Eliz — tekints csak magad körül!

En elhallgattam, es csakugyan az első benyomás, melyet érzék, oly felséges volt, hogy egészen megvaklel lepetve.

Kellemes kekes szarke homályban, miatha kőd vagy delibab lett volna, egy gyönyörű tőz elmosódó körvonalait es színeit véltém láthatni, óriás hegyek, vadregényes erdők körvonalait. Nem csalódtam. Alattam tő terült el, hullámos hátán rezegve csilámlottak a menny-bolt myriád csillagainak kepei; a lágyan szög-gő hullámok halk csobbanással csókolgatták a mohos partokat.

A légben narancsvirág illat aradozott s mi több e pillanatban bódított bájos női dal csengett fel; e dal, e kábító illatár delejszerűen vonzott le a földre.

Leereszkedtünk egy sötét levelű cyprusok közül kiemelkedő pompás márvány palota felé. A dallamok egy nyitott ablakon szállottak szárnyra.

A tő hullámok, melyek ezernyi tarka barka virág himporával látszottak beszőrva lenni, gyöngéd loccsanással csapkodtak a palota falaihoz, míg szemben a víz kellős közepén sötéten zöldelő narancs és babérfák árnyában, alant csilámló ártól körülfolya, egy szobrokkal, oszlopcsnarokkal, fantasztikus templomokkal és komor sirboltokkal ékített kerek sziget emelkedett ki.

republicánus Amerika szabad polgára egészen más véleményben van Kossuthról és a függetlenségi pártrol, mint a mameluk gárda.

Szinte azt vártuk már, hogy a honosági kérdés fölvetését is elítélte Jókai — az ezüstkirály által!

A regény ezen címet viseli: „Ni ucsen örökög!”

Igen is van! S ezen örökög nem egyéb, mint azon rossz daemon, mely legnagyobb irónknak a fentiekhez hasonló gondolatokat sugalmazza!

Tisza Kálmán Nagy-Váradao rendőri ki hagást követett el.

Hire jár, hogy e miatt mentelmi jogának felfüggesztését fogják kérni a képviselőháztól.

Furcsa lenne, ha Tisza Kálmán, a ki annyi hibát követett el büntetlenül, ilyen csekély ségért — mint a nagy-váradi sebes hajtás — megbüntetnék!

Miért hajtott Tisza Kálmán olyan gyorsan N. Váradon? — ez még eddig megfejtetlen probléma.

Bizonyára azért, mert eszébe jutottak a véderő vita alatti tüntetések, a midőn nem egy izben csak a Schneider berkocsis gyors hajtásának köszönhetette, hogy a felséges nép bosszujának áldozatul nem esett a kegyelmes ur!

Tisza Kálmán még mindig komolyan számolt arra, hogy újra miniszterelnökké fog lenni.

Jó lesz tehát, ha bele gyakorolja magát — a sebes hajtásba!

Bekics Gusztáv csinálja már a hangulatot az állami közigazgatásnak. Mostanában a porosz közigazgatási rendszerről czikkeznek a „Nemzet”-ben. Azt mondja: a porosz közigazgatási rendszert mi nem utánozhatjuk, mi nekünk közigazgatási reformunkat a magyar alapon, a történeti fejlődés alapján kell megvalósítanunk.

Czikkeiből azonban — ezen mézes madzag daczára — kilátszik a lólab. Azt írja ugyanis más helyen: „A porosz rendszernek egyáltalán legfőbb jellemvonása, hogy a tulajdonképp való közigazgatás és az autonómia külön, egymástól szétválasztott szervezettel bír.”

Nos hát ilyes valamit akarnak a mi reformereink is.

Azt hangsúlyozzák ugyanis, hogy a törvényhatóságok autonómia megmarad, sőt bővítettni fog, — a közigazgatást azonban államosítani fogják, választás helyett kinevezési rendszer lesz.

Nincs ezek között a reformerek között egyetlenegy se, a ki tiszta képet tudna adni arról, hogy mi módon képzelik ő a magyar közigazgatás reformját?

A kincstartó.

Történelmi beszély. — Írta: Dr. Bayer Ferencz. (Folytatás.)

— De meg arról sem ám, bővít Thuri, hogy a nép egész nagy tömege Mátyást fogja követni.

— Így meg dandáraink is cserben hagyának, mond aggodalommal Bóth.

— De ne feledjetek urak, szól Vitéz, hogy arra nem is lesz szükségünk. Csupán arról van szó, hogy fejedelemmel riasszunk Mátyásra, ki egymaga nélkülünk is fölvehetné a harcot vele.

— Az idegen hadak pusztítani fogják a vidéket, amerre jőnek, veti ellene a kincstartó, Corvin János hadait pedig magunk fekeztetjük.

— Kár a dolgot már fessegetnünk, vágja el a vitakozást Ujlaki, a többség Kázmér akarja s a kincstartó ur feleivel bele fog nyugodni.

— De nehéz szívvel, — álnokoskodik Hampó.

— És így mondja örömmel Vitéz, már csak az volna hátra, hogy küldetését választassunk, mely hírül vigye üzenetünket a lengyel udvarnak. Ki vállalkozik erre?

Rozgonyi és a két Perényi ajánkoznak követül, egyszersmind megígérve, hogy dandárokat eleje vezetik a fölvidékre s az ország szeleire csatlakoznak velök a lengyel herczeg hadaihoz.

— Mi pedig mond Czezinge, táborba szállunk Mindszent napjára a Rákosor, s ott üvozoljuk az új királyt!

— Ha szükség lesz reá, veti utána Hampó.

— És miután még kölcsönös támogatást s ez ügyről halgatást fogadának, — szívelyesen búcsúznak a kincstartó vendégeitől.

Egy azonban bizonyos, hogy a közigazgatás reformja, ha ugyan létrejön, főképen abból fog állani, hogy a főispánok hatalmi körét (mely pedig már most is csaknem elnyelte a törvényhatóságok autonómiáját) még inkább kifogják tágitani!

A régi főispánok zászlós urak voltak.

Háboru idején ők vezettek a megyei dandárokat az ellenség ellen.

A mai főispánok is zászlós urak: korteszászló leng a kezükben!

Választások idején ők vezetik a hivatalos szavazókat — az ellenzék ellen.

Tisza megbukott, de a rendszere fennmaradt.

Veszprém-ben ez a rendszer nem engedte megtartani a függetlenségi és 48-as párt négyülését.

A választások tisztaságát, úgy látszik, a Szapáry kormány se respektálja. De utól is éri a Nemezis: a csufos bukás.

Jól mondta Tisza: „Es kommt selten was besseres nach!”

Soha se mondott Tisza ilyen igazat; nem hiába hogy jól ismerte magát — es a pártját.

Sarló.

A magyar fegyvergyár ügye.

Budapest jul. 14.

Löwe berlini gyáros, a ki vagyonát es reputációját van érdekelve a magyar fegyvergyárnál, a napokban újra Budapestre érkezik, hogy egyfelől az igazgatóságot újra szervezze, másfelől, hogy a még hátra lévő 75,000 darab fegyver pontos előállítását személyes vezetése es felügyelete legyen által biztosítva.

Beavatott körökben azt mondják, hogy a fegyvergyár azért nem tudott szerződéseszerű kötelezettségeinek megfelelni, mivel a gyár alapító syndikátus, még mielőtt a Löwe céggel az ismert szerződési viszony létre jött volna, már ezelőtt megállapodott an angol Greenwood céggel, mely szerint ez kötelezte magát a fegyvercsövek kalapcsolásához szük-egyes gépresek szállítására. Ezt a megállapodást Löwe elfogadta s ekként a teljesen szakértő es jóhitelű Löwe cég a fegyvercsövek készítésénél a Greenwood cég szoliditására volt utalva. Időközben a magyar fegyvergyárhoz az olasz kormány részéről ajánlat tettetett 300,000 darab fegyver készítése iránt.

Ezt az ajánlatot Greenwood, a dolgot természetellenül fogva ismervén, azonnal érintkezésetette magát az olasz kormányval es ajánkozott, hogy ő, ha az olasz kormány hasonló feltételek mellett nála teszen megrendelést, kész az olasz területen egy önálló fegyvergyárat létesíteni.

Greenwood ezen ajánla elfogadtván az olasz kormány által — most már neki érd kében állott a versenyező magyar gyárat nyomni. Így történt, hogy használhatatlan gépkészleteket s szállított Bádapestre. A rosszakarat annyira nyilvánvaló, hogy p. o. 300 mázsa kalapácsoló olyan ülőszekeret küldött, mely önmagára nem képes megállani, nemhogy egy ilyen súlyt megbírn tudna.

Ez es több ilyen fogás okozta a gyár

— Saját vesztére elvesztette nagyra Mátyás ezt a kigyót kebelén, mondá Ujlaki, amint Vitéz es öcsese társaságában a Szent-háromság külvároson át a felhőzsi utra kijővének hárman.

— Ugy kell neki, mond hosszasan az esztergomi ersek, a hús hajnali szellő ellen fölhajtvá védelmi köpenye gallérját; — ugy kell neki, ha több neki ilyen jött ment, mint kipróbált hűségünk.

— De az bizonyos, megvül Czezinge a társalgásba, hogy ez az ember hozott? minket ravaszágában oly szépen egyúve; jól ismeri a viszonyokat s embereket, csakhogy számtása mégis balul ütött ki, vartat fogott terével; minket akart eszközül használni s az lett a mi kezünkben.

— Tagadhatlan, felel Ujlaki, ha ő nem hiv magához, ki tudja meg meddig hurcozhatjuk ezt az átkozott jármót.

— Csak sikerült legyen am azok elálatása, jegyzi meg a pécsi püspök, nehogy árulójuk legyenek.

Erről es még számos egyébről beszélgetve folytatják vala utjukat Esztergom felé.

Hampó betére azonban a teremből nyíló szobájába, mely ugy mint amaz pirosva vauki festve, de butorzata után rendeltetésére különbözik.

Mig amott mint egyuttal ebédlőben a folyosóra szolgáló főajtó egyik fele karral áll a zenészek számára, a másikon pedig rácszat mögött ezüst edényekkel dusan megpakott czipra pohárszek, a mennyezet közepéről szarvasgancsúllal függ alá, s fal menten karos gyertyatartók között tükrök csillognak s kepek függnek, slattuk meg szőnyeges karfás-padok s egyes székkek övedzik a terem piarcsza kihuzott negyszögű asztalt; — addig itt a kincstartó ur házában tomor katonas egyszerűséggel találkoznak, márványasztal pénz olvasásra; kemény vasláda, melynek

késedelmezését, es bekövetkezett nagy kárait. Ahoz értő es beavatott körök azonban megvannak győződve az iránt, hogy Löwe rendbe hozza az ügyet s akként alakítja át ugy az igaz-tanácsot, mint az üzletvezetőséget, hogy a fegyvergyár minde igénynek rövid idő alatt me feleljen.

HELYI HIREK.

* Közigazgatási bizottság. Hajduvármegye közigazgatási bizottsága tegnap tartotta rendes havi ülést. Az alispán feleves jelentést mutatott be, melyet feleslegesnek tartunk részletezni, mivel annak idejében mindig közöltük a havi jelentéseket. A t. főorvos jelentése szerint június hó borongós, esős volt, — tiszta derült nap mindössze 6 volt. Esett mintegy 43 m. csapadék. A hőmérő 35° + es + 10° C közt ingadozott, — a hónap közép hőmérséke + 18° vagyis a tavalyi júniussal 4/5 fokkal hűvösebb. A légsúlymérő 757 — 770 m. m. közt ingadozott. Az ember egészségi állapot javult, sőt általában kedvezőnek jelezhető. Mognalt június hó folyamán 305 egyen, született 463 gyermek, így a szaporodás 158 foyi. Rendkívüli halál-eset 6 fordult elő. — A kir. tanfelügyelő jelentése szerint a tankötelesek iskoláztatása június hó folyamán jeles volt: Egyeken, Földesen, P. Ladányban, Szovátan, Nádudvaron, Teglason es Tetélen; jó volt Csegen; elegendes volt Bózsoronyban, Haházon es Nánáson; rossz volt M. Peresen, V. Peresen, Samszonban es B. Ujvárosban. Havi tanügyi jelentéseiket nem küldték be: H. Dorog, Egyek, Kaba es Szoboszi községek előjárói. A tanévét bezáró vizsgálatok június hóban mindenütt megtartottak — A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint egyenes adók czimén június havában befolyt 22,950 frt 33/4 kr., — hadmentességi díjjal 343 frt 14 kr., — dohányjövédékből 6494 frt 10 kr., — fogyasztási adókból 5183 frt 76 kr., — italmérségi jövedékből 1014 frt 14 kr. Adófizetési halasztás nem engedélyeztetett. — A kir. ügyész jelentése szerint a h. bősoronyi fők fogházban június hó vegevel fogva maradt 41 férfi es 8 nő, a rabok kosár-kötéssel es mezze munkával foglalkoztak, — a munka-keresmény 43 frt 25 kr. tett ki. Hazi rend elleni vétség miatt egy rabot büntettek meg. A kir. mérnök jelentése szerint közmunkaváltás gámnén 2035 frt 19 kr. folyt be. A debreczeai-üzés-abonyi h. e. vasut vonalon új ből szükségessé vált változtatások tárgyában a helyszíni szemle jun. 23-án tartott meg.

* A király Debreczenben. Közölték tegnap azon fölhívást, melyet Simonffy Im. polgármesterhez intéztek azon czélob, hogy király ő felsége fogadátsa tárgyában városi értekezletet hívjon egyben. E felhívást a következők írták alá: Dr. Király Ferencz, Komlóssy Arthur, Szabó Kálmán, Zador Lajos, Vecsey Imre, Erber Vilmos, Buday József, Fabriczius Géza, Serli Ele, Márton Imre, Vecsey Zoltán.

* A hadhízi kérdés. Komoly figyelmébe ajánljuk H. Hadháza azon pelgáranak, kik a rendezett tanács eltorése mellett buzgólkodnak, a következő hirt: Arról van ugyanis szó, hogy ha H. Hadház is feladja a városi szervezetet, akkor meg egy szolgabírósg fog létesíttetni Hajduvármegye en, meg pedig H. Dorogon s H. Hadház a h. dorogi szolgabírósgáéhoz fog beosztatni. Hogy ez mennyi hátrányt fog

nyolcz ütöközös zára arany-ezüst pénz rejt; háts írószekrény melynek foka könyv- s leveletaru szolgálnek; a fehér kandeló körül tigris- meg parduex bórral takart néhány szék, s a fenyőpadlón heverő farkas es medvebőrök teszik butorzatt, mit a fegyverekkel s a lözers ámmal tulterhelt katonai fo, as egészít ki. Azon ajtó fölött, melyen most beletpuk, ott diszlik meg az új nemesi czimer, amivel Mátyás megajándékozta.

A kincstartó lassu léptekkel nehányszor végigméri szobája hosszát, s az után gondolataiba merülten megállja, az egyik karszékbe dől a handaló előtt s mereven belebásmézkodik szemé a bamvadó zsarabta, melynek meg pislogó fénye hatóvány színt vet arcába a merengőnek.

Mintha ismernék már ezen vonásokat? — Igen, igen; ugyanezen arcot folyta körül a hold ezüst árjával ott Jaicza börtönablakában; csakhogy akkor tenne az aggodalom, a jelen veszedelmen hánytorgatott bizonytalan jövő kínos értelme tükröződék, mig most valami örögi tűz torzítja alakját.

Sokáig, nagyon sokáig ült ott mozdulatlanul; s addig-addig nézi vala merev tekintete a hamvas szendarábotak mely álom mig szeméire szárnyait nem terjeszti. De fondorkodo lelke nyugalmat most sem leli, görcsösen meg-megrándul öklébe szorított keze s szagotzott hangja értelmetlen szavának olykor-olykor fölkeül a szoba szunyadó visszhangját mely tompán matna síróval jönne, ismétli a mondottakat.

5. A koma. — Kormányommal a nemesség nincsen megelégedve? A főpapság más nevelő kezére akarja bízni a gyermekkirályt, mondod nador? — Vajjon nem a nagy Hunyady nyomában járok-e, nem akarom-e mindenben javát a nemzetnek? Bekét kötöttem külfelenségeimkel, háboru nem zaklatja többé tuzhelyetöl a magyart, s mely anyai pénzébe került a nem-

jári H. Hadháza nézve, azt a h-hadházak maguk tudhatják legjobban!

* A belügyminiszter rendelete Gróf Szapáry Gyula miniszterelnök mint belügyminiszter körrendeletet intézett az összes alispánokhoz. A rendelet konstatalja, hogy a jó közigazgatás főkövetelménye a gyorsaság. De ez csak ugy érhető el, ha a legalsóbb fokú hatóságok gyorsan teljesítik a felsőbb helyről érkezett rendeleteket. A miniszter számtalan-szor tapasztalta, hogy a törvényhatóságok jelentéseiket es fölterjesztéseiket csak nagyon lassu huzavonázo eljárással küldik fel hozzá, sőt bizonyos időben a miniszter által kitűzött záros határidőt sem tartják be. Ezért a miniszter felhívja az alispánokat, hogy személyes felelősség alatt ügyeljenek arra, hogy halogatások ne forduljanak elő, hogy a miniszter rendeleteit gyorsan végrehajtsassanak es a záros határidők betartassanak.

* A tejkereskedelem korlátozása. A földmívelési miniszter a következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatóságokhoz: Több oldalról tettetett hozám panasz a miatt, hogy némely hatóságok a tejenk felhasználás es forgalomba hozatalát minden törvényes alap nélkül, s a gazdák érzékeny megkárosításával, túlságosan megszorítják, illetőleg az állatok között járványosan felépett száj- es környafajta miatt, az illető község egész határában levő kerődök es sertések forgalmára néve az 1888. VII. t. czikk végrehajtására kiadott 1888. évi 40,000 számu iteni rendelet 219 §-ában előirt zárlatnak fennállása idejére föltétlenül megtilják a határában nyeri megdennem, tehát bár egészséges állattól is származó tejenk felhasználását es forgalomba hozatalát. A hivatkozott törvény 79. §-a mindezeket kizárólag megállapítja azt, hogy a szóban forgó ragados betegség esetén csakis a beteg állatoknak tejet tilos felhasználni vagy forgalomba hozni. Minthogy pedig majdnem lehetetlen annak szigorú es állandó ellenőrzése, hogy azon istállóiból vagy legelő csordából, melyben akár csak egy darab ilyen beteg állat van, csakis az egészséges es a betegesgöböl meggyógyult állatoktól nyert tej kerülhessen fogyasztásra vagy feldolgozásra, a fent jelzett tilalom akként alkalmazandó, hogy csak azon istállóiból vagy csordákból nyert tej juthasson használatba, a melyekben a mondott betegségben szenvedő egytelenegy állat sem tartatik. — Ha tehát a beteg állatok az illető istállóiból, vagy csordából mind eltávolítottak es ennek megtörténte a helyi hatóságnál bejelentetett, a megmaradt egészséges állatoknak teje szabadon értékesíthető, illetőleg elszállítható.

Erről a törvényhatóságok tudomásvétel es szoros meihartzást vegett értesíten el felhívással, hogy jelen rendeletemet haladéktalanul közhírré teven, az elsőku hatóságokat es különösen a községi előjáróságokat szigoruan utasítsa, hogy a tejenk felhasználása es forgalomba hozása tekintetében a jelen rendeletmenhez alkalmazkodjanak; az utóbbiak pedig személyes felelősség mellett ellenőrzés az, hogy a ragados száj es környafajtaban beteg állatoktól nyert tej mindenkor s lehe öleg hatósági közeg jelenletében, késedelem nélkül megsemmisíttessék.

* Kinevezés. A debreczeni m. kir. pénzügyigazgatóság Neudert Aurel díjtalan számgyakornok jelöltet díjtalan számgyakornokká nevezte ki.

* Drága szivar. Az ügyvedi kiensek tipikus alakja, jomodu gazda, a ki azért terlekedik, mert az akarja, „hogy inkább legyen

zetnek, az idegen zsoldoshad szelleyelozott az ország határain kívül. Jölet virul ott mindenütt, hol annak előtte üzenet tanyazott. — Es azután, unokimnak ki lehetne jobb nevelője, mint saját öreg apja?

— Mind igaz kormányzó ur; viszont a nádor — de a nép azzal gyanusit, hogy a közvagyont megrovított; kincseket tulajdonítas el, mik a korona fenyét csököntetik. Es jogtalanul tartod elzárva a királyt, kinek bizalma emelt a semmisségöl polczra.

— Köszönd jóasog indulatommal irántad, hogy torkodra nem forrasztom tüstent es vakmerő szavaidat. En azzal nem kurtítottam meg a közvagyont, hogy mint kincstartó eszert drágaságokat tettem félre, es az esztergomi ersek heterz aranyát sem fiztettem viszsza, bár a király régen átadta nekem; mert tudtam kezdettől fogva, hogy Mátyás leányomat szereti s bar az esztelen minddedig szabódik, mégis csak fejere teszen a koronát; ahöz pedig vagyou kell. Így más néven, de ezért csoukitaatlan a közvagyou s ha én nem örözöm külob, már régen elhordta volna es a sok idegen követ ajándékal. — A királyt sem én zártam el az országtanács fosztotta meg a koronájától s ezzel veszté szabadságát is, én csak vejrühajto esközök valek.

— Uram, fuss, segítség, megekülj!

— Mi az a Hierosl-w? miért e felelem?

— A nép uram, kiszabadította a királyt s ő fegyveres had eleu ostromolja házad! Az őrség megjódot neki; halod? közeledik már, kegyelme nincsen számodra!

— Segítség! haj örök, emberek! leked vagat egy szálig a lazadókat! János, Mária füstök! — Keső már! — Uram, királyom, kegyelem, kegyelem, én ártatlan vagyok! — — — — —

(Folyt. köv.)

a fiskális

segíjgyezék

— Cs

— A

— H

bizalmasko

Az úg

kiválasztja

sabbat a sz

— Te

A gazd

balra megf

— Drá

— Cs

rült? — vá

czelozva.

* Minis

gyi magyar

Valamennyi

dult eset alk

tóságok mind

büntetés szá

mert azok a

hajtása iránt

§-ában foglalt

az ország has

fekvő legelő

marhákat a b

vizsgálatá ne

közönséget, k

t. cz. 155 §-a

mások elker

állat elkoboz

dón az idezet

fenn, a törvé

alkalmazza. F

a jelen körre

nak tartalmár

foku közigaz

ja fel. B u d

16-án. a m

n o l á k m

* Kapitá

rekkenő hősz

széttolynak

benn az aszt

dogoznak a b

Ebben a b

kapitányi hi

karián kiesik

a szunyadoz

sára.

— Ebu

a kapitány ele

— Mit a

tány.

— Az ez

magyarárza az

a kapitá

kozo tekintet

már jól megha

golyával össze

asszonyok

— Hat a

— fakad ki a

— Azt,

vényt.

— Ki az

— Most

— Es t

vény?

Megringa

és így felel:

— Parán

hogy vegyen e

* Elfogot

a rendőrség

segédet, ki Ho

értékes tárgya

* Gazdasá

ház tanácsterm

dik napján d.

tatik. Targy

* Medve

lenői furdóba

tól, orias-erdő

helyen fekszik

vendég. Penle

rendesen — k

s a savanyu-ka

szereke csak o

nek érdekes-e

volta multa te

m e g i e l e n

hatalmas fene

birkat czipelt,</

a fiskálisnak, mint az ellenfélnek, a költségjegyzék vétele után benyújt az ügyvédhez: — Csés jónapot fiskális ur! — Adjo! Isten, gazduram! — Hát van-e egy jó szivarja az urnak? bizalmaskodott a kliens. Az ügyvéd belenyúl a szivaros-ládába és kiválasztja a legjobb szelét és legropogósabbat a szivarok közül: — Tessék rágyújtani. A gazda kezébe veszi a szivart, jobbra-balra megforgatja: — Drága az ilyen szivar? — Csak 8 krajczár darabja. — Hm, ugy-e nekem sokkal többet került? — válaszolt a gazda, a költség-jegyzékre cselezva.

* Miniszteri körrendelet. Földmívelésügyi magyar királyi miniszter. 27145/III. 8 sz. Valamennyi törvényhatóságnak. Azon előfordult eset alkalmából, hogy közigazgatási hatóságok minden törvényes alap nélkül pézbüntetést szabnak ki állattulajdonosokra azért, mert azok az 1888. évi VII. t. cz. végrehajtása iránt kiadott itteni rendelet 317-ik §-ában foglalt rendelkezéseknek megszegésével az ország határ-zel mentén román területen fekvő legelőkről honi származású szarvasmarhákat a belépő állomásra állami állatorvos vizsgálata nélkül hajtották haza, fölhevom a közönséget, hogy miután az 1888-ik évi VII. t. cz. 155 §-a szerint a kijelölt belépő állomások elkerülésével hajtott vagy csempesztett állat elköszandó, minden oly esetben, a midőn az idezett 317-ik §-nak megszegése forog fenn, a törvény 155. §-ában foglalt eljárást alkalmazza. Felhívom a törvényhatóságokat, hogy a jelen körrendeletet tegye közzé és annak tartalmára különösen a határszeli elsőfokú közigazgatási hatóságok figyelmét hívja fel. Budapest, 1890. június hó 16-án. — A miniszter megbízásából: Bernolák k. m. k.

* Kapitány ur háziasítson. A folyosón rekkenő hőség van. A redőrok is csaknem szétolynak az ajtó előtt levő padokon; s benn az asztalok mellett egy ingre vetkezve doгоznak a hivatalnokok. Ebben a tikasztó órágban billeg a kapitányi hivatalba egy öreg asszony; a karján kicsike gyermek, a ki nagyot visít a szunyadozó közredőrok megbotránkozására.

— Ebben a gyermek. — szól az asszony, a kapitány elé tartva a hangos csecesmőt. — Mit akar vele? — kérdi a kapitány. — Az enyém volna, mert én szültem — magyarázza az asszony. A kapitány önkénytelenül is csodálkozó tekintet vet az idős asszonyra, a ki már jól meghaladta azt a kort, melyben a gölyával összeköttetésben szoktak lenni az asszonyok.

— Hát aztán mit akar ezzel mondani? — fakad ki a kérdés a kapitánytól. — Azt, hogy K. Palira vessen törvényt. — Ki az a K. Pali? — Most került ki a katonaságtól. — Es hogyan vessek én arra törvényt? — Megirgatja a síró gyereket az asszony és így felel: — Parancsolja meg neki a kapitány ur, hogy vegyen el engem feleségül.

* Elfogott tolvaj. Az éjjel letartóztatta a rendőrség Osváth Vilmos szobafestő segédét, ki Booz Márton kormasztól több értékes tárgyat ellopott. * Gazdasági ülés. A debreczeni ref egyház tanácstermében 1890-ik évi július hó 16-ik napján d. e. 9 órákor gazdasági ülés tartott. Tárgy: folyó ügyek.

* Medve mint fordóvendég. A lipó-zselői fűrődében, mely nem messze Rózsahegy-től, óriási erdőségek közt s a legregényesebb helyen fekszik, az idén is van mintegy 40 vendég. Penteken a szokott időben — mint rendszeren — kint sétálgattak a fűrőd parkjában s a savanyu-kutatói végeztek kurjukat. Egyszerre csak oly látvány lepte meg őket, a melynek érdekes-eget annak csakis veszedelmes volta multa felül. A közel csernyében megjelent egy óriás medve. A hatalmas fenéved véres szájjában meg eleven birkát cipelt, a melyet a csernyében legelőt nyájból ragadt el. Nem elegendett meg a jó falattal, de zsákmányát — ugy látszik — modern társaságban, civilizált helyen kívánta elfogyasztani, azért sétált át a fűrődbe, egyenesen a gyógyfürdő mellé. A fűrődközönség azonban nem méltányolta a hivatalos vendég társaságát, hanem a mint meglátta maczkó urat, a hányan voltak, annyit felé menekült. A dudvad azonban nem toródott a megfutandókkal, ügyet se vetett a juhászok nagy kiabálására s a juhászok ugatására, hanem osztonját szép nyugodtan elfogyasztotta, azután pedig — nevet sem jegyezve be a vendégek névsorába s elmulasztva a fűrőd-taksa lenyújtását — bekészen elczamogott az erdőségekbe — haza.

* Ingatlanok forgalma a debr. kir. törvényesék mint telekkönyvi hatóságnál 1890. jul. 5-től 12-ig. Nagy Mihály veszi Bónis István téglauskerti szőlőjét 480 forintért. Pongor István és neje Borsi Mária veszik özv. Nagy Györgyné Báthori Zsuzsanna újkerli szőlőjét 570 forintért. Erzsény Lajos veszi Szabó István és neje Szabó Erzsébet szőlője egy részét 1200 forintért. Özvi. Simon Ferenczén Boldog Zsuzsanna veszi Juhász Lajos újföldét 75 forintért, Zeffer Istvánné Zsadányi Zsuzsanna

veszi Zagyva Mihály és kisk. gyermekei házáat 600 forintért. * Egy népszer. — A „Moll féle francia borszesz és só“ által a betegeknek egy ép oly gyógyhatásu, mint olcsó szer nyujtatik köszvényes és csuzos bántalmaknál sebeknél és daganatoknál. — Egy üveg ára utasítással együtt 90 kr. Szétküldés nsponta utánvételel Moll. A. gyógyszerész és cs. kir. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerészekben és anyag-kereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával 2.

Hazánk s a külföld. — A marathoni hősök sírjai — felfedezve. Épea most a midőn Magyarországon — egész váratlanul — felszínre kerültek a vizaknai sóshullám-temetőből a magyar szabadságharcz hősei, érkezik az a hír hogy a marathoni bajnokok sírjai is felfedeztek. — Attikában és Görögország egyéb vidéke számtalan, gömb idomu földhányas található, a melyeket — a régi róki véleménye által is támogatva — síroknak tartanak. Csak legújabbán láttak hozzá a sírhalmok rendszeres megvizsgálásához s az eszközölt munkálatok meglepő eredménye a marathoni esetek sírjainak felfedezése. Marathoni síkján, mintegy 8 méter magasságban, gömböskü domb emelkedik; egyedül áll a síkon, csaknem egészen kopár, itt-ott fedi kevés bozót. Reg azt sejtették, hogy ez a 192 hős atheni sírja; astak benne e század elején, működött benne a Schliemann asója, de biztos eredményre csak a legújabb ásatások vezettek. A mintegy 50 méter átmérőjű halomba 6 méter széles és 26 méter hosszú bevágást eszközöltek, a mi által szabaddá vált az egész gömbnek mintegy tizenkettő része. A megelőző ásatásoknál nem hatoltak elég mélyre, most 3 méterrel száltak a sík színvonala alá; a mint bebizonyult, annyit tett ki az évszázadok folyamánban letesült talajemelkedés. A mai földfelület alatt ily mélységben bukkantak az eredeti talajra. Itt akadtak egy a sírt egész terjedelmében át-mésző homokrétegre, a mely égett csontokkal és régi hamvedrek maradványaival van tele-szórva. E felfedezés kétségtelemén teszi, hogy itt csupán haláleseteknél szokások, tömeges temetkezések folytak. Miután továbbá a holtak mellé helyeztek hamvedrek stíje éppen a marathoni csatát megelőző időkre val, kétségtelen, hogy a marathoni hősök sírjai kerültek napvilágra. A halom tövében elterülő hamureteg szilárdagából következtetve, e helyen kellett lobognia a holttesteket elhamvasztó máglyának. Vannak a hamvban teljesen el nem hamvadt faszerek, a melyeket meg lehet ösmerni a faszereket. — A feltalált csontokon erősen megátszik a pusztulás és a hamvedrek egy része is legett. A sírhelyre nehezű, magas földréteg nyomása is okozhatta, hogy a kiátsott és mintegy harminczra tehető hamvedrek mindenike meg van sérülve. Az egyes darabokon felületesen festett fekete alakok láthatók s ha nem is mehetnek valami műretek számba, a tudományra nézve mégis becses anyagot szolgáltatnak, mert a keltezesek meghatározására a biztos alapot nyujtják. A felfedezés maga a mondai tapo atódásból történelmi bizonyosságot teremtett, mely az ó Görögország szabadságharcának legelsőbb korszakát ujítja fel a je ekkor nemzedéknek emlékében. Természetes, hogy miután ily nagy fontosságú történelmi emlékekkel állunk szemben, a csontokat és edényeket tartalmazó hamu-réteg tudományos átkutatása folyni fog, mindamellett az emlék külső alakjának serteletlenül kell fenmaradnia. A sírhalmot e résznek átkutatása után, feltöltések segítségével helyreállítják a gömb eredeti alakját. Az ásatásokat, a marathoni síkon most dúló láz miatt egyelőre beszüntették, kedvező időjáras beálltával azonban folytatni fogják. — Szinte regezerű, hogy két nagy szabadságharcz hőzei — azok, kik Kr. u. 480-ban s a kik 1849-ben estek el a hazáért — egyszerre jelennek meg az utódoknak s beszélnek hős idők hős erényeiről.

* Özgazdaság. — Allandó juhvásár. A földmívelési miniszter által fölvetett Budapesti nemzetközi allandó juhvásár eszméje újabb lendületet nyert az által, hogy a Ziborszky József és fia nagy czég ajánlatot tett a kormánytól, melyben hajlandóak ígérkeznek egyelőre husz juh husz állítót waggont berendezni, — s ekként lehetővé tenni, — hogy naponként 2-3 kocsi nyers juhhus indítassék Budapestről Franciaországba. A lendület, mely ebből az arühizialást érhető, ki sem számítható. Gabnárak. (Budapest terményiőzsdé július 11.) Buza tavaszra 7.46 pénz, 7.48 áru buza őszre 7.05 pénz, 7.07 áru, — május-juniusra — — pénz, — — áru. Tengeri (új) 1891. máj.—jun. 5.17 pénz, 5.19 áru, jul.—aug. 5.22 pénz, 5.24 áru. — Zab őszre 6.31 pénz, 6.33 áru, tavaszra — pénz, — áru. Káposztarepeze augusztus—szeptemberre 10.15 pénz, 11.25 áru. — Sörtésvásár. A kőbányai serteskereskedésnek távirata. július 11. Az üzlet szilárd. M. urasági öreg nehéz 44.—44.1/2 frtig, magyar urasági fiatal nehéz 46.—46.1/2 frtig, magyar urasági fiatal közép 46.1/2—47.—47. frtig, magyar urasági fiatal könnyű 47.—48 frtig, magyar se-

dett nehéz — — — — — frtig, magyar szedett közép 45.1/2—46.—46. frtig, magyar szedett könnyű 46.—47.—47. frtig, szerb. átmeneti nehéz 46.—46.1/2 frtig, szerb. átmeneti közép 46.—46.1/2 frtig, szerb. átmeneti könnyű 46.—47.—47. frtig. Az árak hízalt sertéseknél páronkiat 45 kgl. 4% os levonással métermázsáinkint értendőek. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek, adtak el, a vevőnek páronkiat 4 forint aranyban vam fejében megterítették. Sertéslelészám: július 10-én volt készlet 164,854 darab, — július 11-én felhajtott 1170 darab, — július 11-én elszállított 1183 drb. Maradt készletben 164,841 drb sertés.

Miért nem használt a kúra? — Furdői történet —

Senki sem hitte felőle, hogy beteg. Olyan volt, mint a kalászkoszorus, sarlós Ceres — a furdőpark sétányán; mint a termékenység erőteljes istenőjének, neki is széles, kerek vállai, plasztikusan domborodó melie, kerek, husos karjai és erős, aranyos csipői valának. Ceres azonban fehér vala talpig mint afele frisen meszelt agyagstatuta: hasonmása azonban csak ott volt fehér, ahol nem volt rózsapiros. Szőke volt, de nem a szintelen, a bágyadt fajtából. Dus, ifju, friss ver roszaszine hajnaloltzt a két orcáján. Es gyógyulni hozták mégis a furdőbe. Valami farsangban szerzett s a majálisonkon konzervált baja volt; afele jeges li monádétól származó meghülés, aminek a nők odasem néznek mindaddig, míg a házi orvos rá nem ijeszti a férjre.

A szép szőke asszonyt egy cigányképő, de módfelett választékos, elegáns férj hozta furdőbe s aztán haszatott. Kitűnő volt a furdőben minden: az orvos okosabb, mint Aeskulap, a levegő szűztisztta, mint a csillag-aether, a víz csodatevő ereje... mindenki javult, épült szemlátomást, még a halotthalvány arccsal, földnek görbődő természettel badukoló, végüket járó szegény Lázárokat is — ugy tettek, mintha a nyakuk szirtjét szorongó halált le akarják birkózni: csak a szép, szőke Ceres asszonyaság állapota rosszabbodott mind-egyre.

Nem használt neki sem víz, sem levegő, sem a doktor tudása, a köhéscselésből — nehez köhögés, a limonádé-hurutból — komoly baj lett, a teli arc megványa, a pompas temet őszement... Az orvos szinte a haját tépte mérgeben, hogy nem tud a minden látszólagos ok nélkül rohamos fejlődő betegségen kifigygni. A szép asszony udvarlói ketségteljesen láttak sorvadozni a gyönyörű falatot, mely etvágyukat fölkölte. A furdő-közvélemény pedig abban állapodott meg, hogy jobbra fordulna a szép asszony doiga is, ha a rettenetes sok csirke helyett gyakrabban szerepelne beafsteak a pezúio etlapján.

A szép asszony pedig udvarlótartott magának, öltözököt napjában háromszor, regényeket olvasott, mulatott, nevetett, mint akit semmi nem bánt, mint aki szeret jól élni az idővel... es egyre fogyott, egyre sápadtabb lett. * Az orvos nem volt afele tuczat-furdőorvos, aki kevesebbet törődik betegie tüdejével, májával, de annál többet pénzevel; a szép asszonyt esetét minden oldalról meghánytavetette s addig kísérte szemmel, addig tanulmányozta a rejtélyes beteget, míg végre elkezdett — erősen gyanakodni, hogy az asszony maga rontja magát.

Meg mert volna esküdni, hogy minden jól menne, ha ez asszony nem rontaná el minden nap a kura eredményét. Világos volt előtte, hogy a beteg eliene dolgozik. Tisztán ezerte a rejtett, titkos ellenhatásokat, de ez csak tudományos hit volt... Arra nem volt semmi nyílt bizonyítéka, hogy az asszony cselekedatos szándékkal dolgozik a saját romlásán. Látszólag mindenben alkalmazkodott a furdői kurához es soha sem vétett a sanatórium házirendje ellen.

Az orvos nem hagyta aanyiban a dolgot. Nem sejtette különös betegével, hogy gyanuja van rá, de annál inkább őszemmel tartotta: formálisan kemekedett utána perze, orvosi tudományos szemekkel. Három nap alatt kiderült a titok. Tudjátok mit tett a szép asszony, hogy a kurát elrontsa, betegséget rohamosan fokozza? Kora, hús reggeleken, mikor a havasok felől a jégmezők hideg páráit hozta a légaram, kinyitotta szobaja szemkőzt álló két ablakát s egy szál ingben odült a légvonal középebe s ott fésülte hosszú, seilyem haját.

Az orvos ott kapta ebben az örült veszedelmes helyzetben. Es tudják mi vitte a szép asszonyt arra, hogy ezt az öngyilkossági kísérletet minden reggel végig csinálja? Az a levél, a mi minden nap pontosan megérkezett egy jó barátnejától, akinek felgyeletére a férjét rabizta... A belső, titkos detektív pontosan referált, hogy a szalma özvegy mint jár vacsorára egy régi barátjához, akinek a felesége nagyon is új asszony, azonkívül pedig — kikáltott kaczer. Az asszony szívere vette a tulonalt is pontos detektívjelentést es miután nagyon érdekesen, regeays szíve volt, azal akart hozszállítani a fiatal feleséges régi barátai sürün vacsorázó férje: hogy nehéz betegge,

hacsak lehet halálosan betegge fog lenni... hadd sirjon a csapodár. A drámának azonban nem lett a vége — bus tragédia, de ez csak az orvos lelemnyessegén mult. Morál: Férfi, kinek a fele ége furdőzik, viseld jól magadat, hogy kedvezően hangzó detektív jelentés menjen a furdőbe... mert az ellenkező megérthat az asszony kurájának. Főszerkesztő: Szinyay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

KARDOS LÁSZLÓ
DEBRECZENBEN,
czegléd-utca és piacz-utca.
Ajánlja, mint időszerű cikket:
nyári-, pique-, trico-, plüsch-
mosópaplanait,
mosó, színes
alsószoknyáit,
nyári, fehér és színes
RUHASZÖVETÉIT.
Továbbá olcsó és díszes
függönyeit, ágyszerűit,
EBÉDLŐ-
és kávé teritékeit.
Nagyraktár hazai (szepesség)
damast árúkbán.

KIADÓ
vendéglő-helyiség.
Czegléd- utcán, a színházzal szemben levő
„KOMLÓ“-hoz
czimzett, ujonnan felszerelt
vendéglő-helyiség
minden órán kiadó.
Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

A LEGJOBB
brünni szöveteket
gyári áron szállítja a posztó gyári-raktár
SIEGEL-IMHOF
Brünnben.
Egy elegáns tavaszi vagy nyári
férfi öltönyre
elegendő 6.10 mtr. végekben, azaz 4 bécsi róf, 1 vég ára:
4 ft 80 kr közönséges,
7 ft 75 kr finom,
10 ft 50 kr finomabb,
12 ft 40 kr legfinomabb
valódi gyapjúból.
Továbbá kaphatók legnagyobb választékban: seiyemmel szövött kammgarnok, felöltő szövetek, loden vadászok és turisták számára, peruviane és tosking szalon öltönyökre, szabály szerinti posztok hivatalnokoknak, mosható czérnaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi pique-mellény-szövetek stb. stb. Jó árúkat és pontos szállítástért kezeskedünk. Mintak ingyen és bérmentve.

Mödlingi
czipőgyár.
Legolcsóbb bevásárlási forrás!
Legnagyobb választék mindennemű
CZIPŐ ÁRUKBAN
nők, férfiak és gyermekek részére.
A legdivatosabb alakban, legjobb anyag és legolcsóbb árak.
A gyári árak gyártmányunknál, tudvalevőleg be vannak vésvé.
Raktáram: N.-Várad utca 2130 sz.
Miskolczy-téle ház, a megyeház mellett,

